

I

(Informacje)

RADA

Rezolucja Rady i zgromadzonych w Radzie przedstawicieli rządów państw członkowskich dotycząca uznawania wartości kształcenia nieformalnego i incydentalnego wśród młodzieży europejskiej

(2006/C 168/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZGROMADZENI W RADZIE,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) W konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. określone są nowe cele strategiczne takie jak: zwiększenie zatrudnienia, przyspieszenie reformy gospodarczej oraz wzmocnienie spójności społecznej, co stanowi integralną część gospodarki opartej na wiedzy. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich o przyjęcie koniecznych środków w swoich przepisach konstytucyjnych oraz do Rady i Komisji o to, aby, każda w ramach swych kompetencji, opracowały *m.in.* wspólny europejski wzorzec curriculum vitae, z którego korzystanie byłoby dobrowolne i który ułatwiłby placówkom edukacyjnym i szkoleniowym oraz pracodawcom ocenianie nabytych umiejętności i zwiększanie mobilności zawodowej.
- (2) W białej księdze zatytułowanej *Nowy impuls dla europejskiej młodzieży* z dnia 21 listopada 2001 r. ⁽¹⁾, odnosząc się do uznawania kształcenia nieformalnego i incydentalnego, podkreślono potrzebę jaśniejszego określenia tych pojęć, nabywanych umiejętności oraz norm jakości oraz zwrócono uwagę na konieczność większego poważania osób kształcących się w ten sposób, zapewnienia szerszego uznania dla tych działań oraz dążenia do tego, by kształcenie nieformalne w większym stopniu uzupełniało kształcenie i szkolenia formalne.
- (3) Na posiedzeniu w Barcelonie w dniach 15 i 16 marca 2002 r. Rada Europejska przyjęła konkretny program prac, mający na celu spowodowanie, aby do roku 2010 systemy edukacji i szkoleń stały się światowym wzorem jakości. Rada uzgodniła, że następujące trzy podstawowe zasady powinny leżeć u podstaw tego programu: lepsza jakość, ułatwienie powszechnego dostępu oraz otwarcie na szersze grupy adresatów.
- (4) W rezolucji Rady w sprawie uczenia się przez całe życie z dnia 27 czerwca 2002 r. ⁽²⁾ zachęca się państwa członkowskie do wzmocnienia współpracy i podjęcia skutecznych kroków w celu zatwierdzania rezultatów kształcenia, co jest kluczowe dla łączenia kształcenia formalnego, nieformalnego i incydentalnego, a zatem stanowi warunek wstępny utworzenia europejskiego obszaru uczenia się przez całe życie.
- (5) Na podstawie wspólnego dokumentu roboczego Komisji i Rady Europy zatytułowanego *Drogi ku zatwierdzaniu i uznawaniu edukacji, szkoleń i kształcenia młodzieży* w styczniu 2005 r. w Leuven podczas konferencji „Łączenie i uznawanie różnych rodzajów kształcenia” wypracowano sposoby podejścia do oceniania i uznawania edukacji, szkoleń oraz kształcenia młodzieży i podkreślono potrzebę usprawnienia procesu zatwierdzania kształcenia nieformalnego.
- (6) W swych szeroko zakrojonych pracach w dziedzinie kształcenia nieformalnego i incydentalnego, prowadzonych *m.in.* w ramach europejskiego portfolio dla przywódców młodzieżowych i młodych pracowników, Rada Europy kładzie nacisk na wartość doświadczeń edukacyjnych tego rodzaju i podkreśla konieczność ich uznawania, mając szczególnie na uwadze znaczenie uczenia się przez całe życie.
- (7) W konkluzjach Rady i zgromadzonych w ramach Rady przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 28 maja 2004 r. zgodnie z Deklaracją kopenhaską z 30 listopada 2002 r. ⁽³⁾ opowiedziano się za:
  - przyjęciem zbioru wspólnych europejskich zasad dotyczących identyfikacji i zatwierdzania kształcenia nieformalnego i incydentalnego;
  - opracowaniem i rozpowszechnieniem instrumentów europejskich umożliwiających uznawanie kształcenia nieformalnego i incydentalnego.

⁽¹⁾ Dok. 14441/01 — COM(2001) 681 wersja ostateczna.⁽²⁾ Dz.U. C 163 z 9.7.2002, str. 1.⁽³⁾ Dok. 9600/04.

- (8) W konkluzjach z dnia 21 lutego 2005 r. ⁽¹⁾ Rada wezwała Radę Europejską do włączenia inicjatywy Europejskiego paktu na rzecz młodzieży do śródkresowej oceny strategii lizbońskiej oraz do określenia kierunków konkretnych działań.
- (9) W konkluzjach prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 23 marca 2005 r., na którym został uzgodniony Europejski pakt na rzecz młodzieży, stwierdzono, że zbiór strategii i środków przeznaczonych dla młodzieży powinien zostać w pełni zintegrowany ze strategią lizbońską. Jednym z celów jest rozwijanie bliższej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie przejrzystości i porównywalności kwalifikacji zawodowych, a także uznawanie kształcenia nieformalnego i incydentalnego.
- (10) Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie z dnia 15 listopada 2005 r. ⁽²⁾ zajmuje się wprowadzaniem w życie Europejskiego paktu na rzecz młodzieży oraz wspieraniem aktywnych postaw obywatelskich i określa kierunki działania.
- (11) W konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 16 i 17 czerwca 2005 r. prezydencja zaproponowała zintegrowane wytyczne dla wzrostu i zatrudnienia na lata 2005-2008, które obejmują wprowadzenie w życie Europejskiego paktu na rzecz młodzieży.
- (12) Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program „MŁODZIEŻ W DZIAŁANIU” ⁽³⁾ nadaje współpracy europejskiej kluczowe znaczenie we wspieraniu kształcenia nieformalnego i incydentalnego.
- (13) Wspólne sprawozdanie Rady i Komisji *Modernizacja systemów edukacji i szkoleń: ważny wkład na rzecz dobrobytu i spójności społecznej w Europie* na temat postępu w realizacji programu pracy „Edukacja i Szkolenia 2010” ⁽⁴⁾ podkreśla znaczenie osiągnięcia równowagi pomiędzy społecznymi i gospodarczymi celami polityk edukacji i szkoleń oraz rozwijania różnych rodzajów współpracy w dziedzinie nauczania, które obejmują osoby pracujące w sektorach formalnych i nieformalnych;

ŚWIADOMI, że

- (1) praca i osiągnięcia młodych ludzi oraz osób biorących czynny udział w organizacjach i działaniach związanych z młodzieżą **zasługują na większe** uznanie, co przyczyni się do podniesienia ich wartości i widoczności oraz na co pracodawcy, przedstawiciele placówek kształcenia formalnego i całe społeczeństwa obywatelskie powinni zwrócić należytą uwagę;
- (2) nieformalne i incydentalne działania w dziedzinie kształcenia młodzieży są uzupełnieniem kształcenia formalnego

i systemu szkoleń, charakteryzują się podejściem stawiającym na uczestnictwo i skupiającym się na uczniu, prowadzone są na zasadzie dobrowolności, a zatem mają bliski związek z potrzebami, aspiracjami i zainteresowaniami młodych ludzi; poprzez zapewnienie dodatkowego źródła uczenia się oraz możliwej drogi kształcenia i szkoleń formalnych działania te są szczególnie istotne dla młodzieży dysponującej mniejszymi możliwościami;

- (3) nieformalne i incydentalne kształcenie młodzieży odbywa się na wielu płaszczyznach i w bardzo zróżnicowanym otoczeniu oraz, że w zakresie samokształcenia i rozwoju młodych ludzi oraz ich integracji społecznej, kulturowej i zawodowej konieczne są specyficzne i odpowiednie metody oraz narzędzia;
- (4) publiczne i prywatne inwestycje w dziedzinach związanych z młodzieżą na szczeblach lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim mają znaczące oddziaływanie gospodarcze i społeczne;
- (5) społeczne i gospodarcze znaczenie dziedzin związanych z młodzieżą jest oczywiste jeżeli chodzi o potencjalny wpływ na rozwijanie kluczowych kompetencji mających praktyczne znaczenie dla rynku pracy, a także zachęca do uczestnictwa, aktywnych postaw obywatelskich i podejmowania odpowiedzialności społecznej.

UZNAJĄ, że

- (1) kształcenie nieformalne i incydentalne jest ważnym elementem procesu uczenia się i skutecznym narzędziem zachęcającym do podejmowania nauki, przygotowującym do uczenia się przez całe życie i propagującym integrację społeczną młodych ludzi;
- (2) kształcenie nieformalne i incydentalne może umożliwić młodym ludziom zdobycie dodatkowej wiedzy, umiejętności i kompetencji oraz przyczynić się do ich rozwoju osobistego, integracji społecznej oraz aktywnych postaw obywatelskich, polepszając w ten sposób ich możliwości zatrudnienia;
- (3) działania w zakresie kształcenia nieformalnego i incydentalnego wśród młodzieży mogą stanowić istotną wartość dodaną dla społeczeństwa, gospodarki i samej młodzieży; dlatego też znaczenie takich działań powinno być ukazane w sposób bardziej widoczny, a także powinno być lepiej rozumiane, uznawane i wspierane;
- (4) program „MŁODZIEŻ” i przyszły program „MŁODZIEŻ W DZIAŁANIU” wnoszą ważny wkład w nabywanie kompetencji i dlatego są kluczowymi instrumentami dla zapewnienia młodym ludziom możliwości kształcenia nieformalnego i incydentalnego w wymiarze europejskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 7.4.2005, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 z 24.11.2005, str. 5.

⁽³⁾ Dok. 11586/04 — COM(2004) 471 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 79 z 1.4.2006, str. 1.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ do:

- (1) zdopingowania do opracowania, z uwzględnieniem specyficznych uwarunkowań w każdym z państw członkowskich, przejrzystego i umożliwiającego dokonywanie porównań komponentu w ramach portfolio „Europass”, przeznaczonego specjalnie dla potrzeb młodzieży, służącego rozpoznawaniu i uznawaniu umiejętności oraz kompetencji nabytych przez młodych ludzi w trakcie kształcenia nieformalnego i incydentalnego, który mógłby być załączany do świadectw lub stanowić integralną część świadectw lub innych zaświadczeń potwierdzających uzyskanie wykształcenia w celu ułatwienia osobom trzecim, szczególnie osobom w innym państwie członkowskim, zrozumienia co oznacza oryginalne świadectwo pod względem wiedzy, umiejętności i kompetencji zdobytych przez jego posiadacza;
  - (2) umożliwienia tym samym identyfikacji tych kompetencji nabytych i faktycznie wykorzystywanych w celu uznania ich na rynku pracy;
  - (3) zachęcenia organów publicznych i organizacji pozarządowych do wykorzystania oraz, tam gdzie jest to właściwe, dostosowywania przejrzystych i umożliwiających dokonywanie porównań instrumentów uznawania kompetencji nabytych przez osoby biorące czynny udział w działaniach związanych z młodzieżą i w organizacjach młodzieżowych, zgodnie z europejskim portfolio dla przywódców młodzieżowych i młodych pracowników, które jest obecnie opracowywane przez Radę Europy;
  - (4) uznawania i wspierania, odpowiednio w ramach swoich kompetencji, szczególnego wkładu wnoszonego przez organizacje młodzieżowe i inne organizacje pozarządowe w zapewnianie kształcenia nieformalnego i incydentalnego;
  - (5) działania na rzecz stosowania wspólnych europejskich zasad określania i zatwierdzania kształcenia nieformalnego do szczególnych potrzeb dotyczących młodzieży;
  - (6) wspierania dalszych badań nad oddziaływaniem kształcenia nieformalnego i incydentalnego prowadzonego przez osoby pracujące wśród młodzieży oraz organizacje młodzieżowe, w szczególności nad ich znaczeniem dla społeczeństwa i gospodarki, między innymi poprzez kompleksowe wykorzystywanie informacji podanych przez Europejskie Centrum Strategii dla Młodzieży;
  - (7) nakłaniania partnerów społecznych do uznania jakości i różnorodności kształcenia nieformalnego i incydentalnego młodych ludzi oraz społecznej i gospodarczej wartości dodanej takiego kształcenia;
  - (8) nakłaniania do tworzenia innowacyjnych partnerstw między placówkami kształcenia formalnego i placówkami kształcenia nieformalnego w celu opracowywania orientacji pedagogicznych, które mogłyby okazać się atrakcyjne dla różnych grup uczniów;
  - (9) ułatwiania dostępu do portfolio „Europass” i podobnych instrumentów, które istnieją na szczeblu krajowym i europejskim oraz zachęcania młodych ludzi do dobrowolnego z nich korzystania.
-